

שיעור ב': הקדמה לתערובות: (2)

בענין טעם כעיקר

(א) חזרה על מקורות לטעם כעיקר

פסחים מד (:) "והאי משרת" עד פסחים מד (:) "האי מני רבנן היא" -- וכל הרש"י שם (שיטת רבנן מקור א') פסחים מד (:) "אלא יליף" עד "פורתא" -- וכל הרש"י שם (שיטת ר' עקיבא מקור ב') (חולין צט (:) "גלי רחמנא" עד "שבה" ותוס' שם ד"ה גלי) (מקור ג')

(ב) חזרה על שיטת רש"י בטעם כעיקר

*יש להבין למה אין מלקות בטעמו ולא ממשו לעומת הרישא שיש חיוב מלקות?
ע"ז סז (:) "אמר ר' יוחנן" עד סז (:) "ואין לוקין עליו"
רש"י שם סז (:) ד"ה טעמו ולא ממשו
ריטב"א חולין צח (:) ד"ה רבא אמר בא"ד "ולכן שיטת רש"י" עד "ור"י"

מקורות חדשים:

(ג) שיטת ר"י מאורלינס

*למה אין מלקות בטעמו ולא ממשו לעומת הרישא שיש חיוב מלקות?
ר"י מאורלינס מובא בתוס' ע"ז סז (:) ד"ה אמר ר' יוחנן "ועוד אמר הרב יוסף" עד "וקשה לר"ת" (וכן מובא שיטתו בתוס' חולין צח (:) ד"ה רבא אמר)
אם יש פנאי: ר"ן חולין לה (:) בדפי הריף ד"ה גרס' בגמ' ב"אד "אבל ר"ת" עד "ולא מחזור"

*קושית רבינו תם

תוס' ע"ז סז (:) ד"ה אמר ר' יוחנן "וקשה לר"ת" עד הסוף

*מה הסבר המחלוקת?

(ד) שיטת רבינו תם

*מה שיטתו בטעם כעיקר? וא"כ למה אין מלקות בטעמו ולא ממשו לעומת הרישא שיש חיוב מלקות?
רבינו תם בתוס' ע"ז סז (:) ד"ה אמר ר' יוחנן בא"ד "ולא נראה לר"ת" עד "ועוד אמר ר' אליהו" (וכן מובא שיטתו בתוס' חולין צח (:) ד"ה רבא אמר)

(ה) נפקא מינה

רא"ש חולין ז: לא בסוף "והשתא לפסק" עד הסוף
רשב"א צח (:) ד"ה "אמר רבא" קטע: "נמצא פסק" ו"אבל ר"ת"
תורת הבית ד:א יא (:) (סוף צד ימין) מ"הלכך" עד "אבל"
תורת הבית ד:א יא (:) (ראש צד שמאל) מ"וכן בכל" עד "לקולא"